Mizah

BU BALIK BAŞKA BALIK

**— Erkekler balık etine bayılırlarmış,
Onun için denizden dışarı çıkmıyoruz!**

FIKRALAR

KISASA KISAS

Suçlu hâkime dert yanıyordu:

— Vallahi, reis bey, hata işledim... Onu biliyorum. Fakat hiç istemediğim halde böyle oldu.

Reis onu teselliye çalıştı:

— Merak etme, yine hiç istemediğin halde hapis yatarsın!

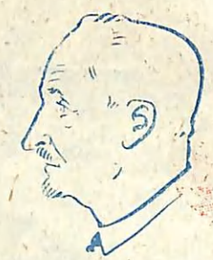

DİL

Şehircilik mütehassısı Prost, son seyahatinden Almanya yoliyle döndüğü zaman Vali Lûtfi Kırdar Berlin hakkındaki intibaını öğrenmek istedi.

Prost anlattı :

— Berlinde iki çeşit Alman var. Biri istikbali pembe görenler, diğeri kara görenler.

— Peki, dedi Vali, bunları birbirinden ayırdetmek kolay mı?

— Gayet kolay: İstikbali pembe görenler İngilizce, kara görenler Rusça öğreniyorlar.

İŞTİRAK

Merkez Bankası müdürü, Nurullah Ataç'a sordu:

— Yani, karınızla beraber müşterek bir cari hesap açtırmak istiyorsunuz, öyle mi?

Nurullah Ataç, derdini nihayet anlatabilmiş olmanın verdiği sevinçle hemen atıldı:

— Evet, parayı ben yatıracağım, karım çekecek!

KEDER

Heybeli Sanatoryomu dahiliye mütehassısı Dr. Hilmi Ülgen dalgınlığiyle meşhurdur. Geçen gün ona sokakta rastlıyan bir dostu sordu:

— Ne o, doktor? Pek kederli görünüyorsun.

Dr. Hilmi Ülgen cevap verdi:

— Sorma birader. Çok sevdiğim bir ahbabım karısiyle beraber ayni zamanda hastalandı. Şimdi onlardan geliyorum: Birinin ateşi otuz dokuz buçuk, ötekinin kırk. Korkarım, ikisi de ayni zamanda dul kalacaklar.

GİRİŞ

Hovardalığiyle meşhur bir delikanlıdan bahsediyorlardı.

Biri:

— Geçenlerde gördüm, dedi vaziyetini biraz düzeltmişe benziyordu.

Diğeri:

— Evet, diye cevap verdi. Vaziyeti şimdi iyi. Bir bankaya girmiş.

Ahmet Emin Yalman merakla sordu:

— Ya? Gece mi?

İNTİKAM

Hacı Ağa köyden gelen hemşerisine sordu:

— Ne işin var burda, Satılmış? Neye geldin şehre?

Satılmış cevap verdi.

— Heç... Emmim oğluna mektüp gettim de...

Hacı Ağa bilgiçvari güldü:

— Sen ne enayisin, ülen! Mektubu postaylan göndereydin a...

Satılmış sırıttı:

— Heç postaylan gönderir miyim! dedi. Posta mamuru gayri benden yumurta almaz oldu, onun tükânına ayah basar mıyım!

KÖR OLASICA !

Biri:

— Zavallı Leman! dedi. Öyle fena bir adama düştü ki! Kızcağız onunla iyi bir ev erkeği diye evlenmişti...

Ankara radyosu temsil kolundan sanatkâr Saime Arcıman bu acıklı hikâyeyi tamamladı:

— ... Halbuki adam onun her gittiği yere peşinde gitmek istiyor. Bir gün olsun evde oturduğu yok!

RAPORLU

Bakırköy Timarhanesi başhekimi Dr. Fahri Celâl'den tedavi görüp rapor alan bir eski hasta:

— Aman, doktor, dedi, artık aklımdan zorum olmadığına dair rapora sarih bir kayıt koy.

Dr. Fahri Celâl merakla sordu:

— Neden? Bunun pek o kadar lüzumu var mı?

Adam cevap verdi:

— Var ya. Demokrat Partinin seçim mücadelesine girecek.

KÖPRÜYÜ GEÇİNCEYE KADAR...

Nazmi Acar lokantaya girdi, güzelce karnını doyurdu. Sonra, hesap pusulası gelince garsona sordu :

— Bu hesap benim mi?

— Evet, efendim.

— Peki ama, ben de meslektenim. Git patrona söyle, bana tenzilât yapsın.

Garson gitti, geldi. Hakikaten, yekûnda yüzde on tenzilât yapılmıştı.

Kapıdan çıkarken patron sordu:

— Affedersiniz, sizin lokanta nerede?

Nazmi Acar hayretle:

— Ben lokanta işletmiyorum ki! dedi.

— Peki ama, meslekdaş olduğunuzu söylemişsiniz.

— Ha! Orası öyle. Ben ticaret gazetesi çıkarıyorum...

PERİ

Sekizinci Sayısı

Deniz Sayısıdır!

Güzelliğini tasavvurunuza bırakıyoruz!

Cilt: 6 - Sayı: 153 FİATI 25 KURUŞ. 10 Haziran 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

SON HADİSE

KURYEMİZİN Rusyadan gelirken başına gelen yahut getirilen felâket efkâr-ı-umumiyeyi çok yakından alâkalandırdı. Malûm olduğu üzere Ruslar trende ağır yaralı bulunan bu vatandaşımızın intihar eylediğini iddia ediyorlar; bunun bir intihar olmayıp bir cinayet olduğu hakkında kuvvetli bir cereyan var.

Böyle düşünülmesinde kuryemizin bulunduğu memleket havasının da bir tesiri olsa gerek.. Bu itibarla hatıra bin türlü fikirler geliyor...

Bu meselenin nasıl halledileceğini bilmiyoruz; iki taraf da iddialarında ısrar edecekler.

Hâdise aklımıza şu hikâyeyi getirdi:

Sultan İkinci Mahmut yeniçerileri kaldırdığı zaman bektaşileri de ortadan yoketmişti. Yeniçeriler Hacı Bektaş tarikatine mensup oldukları için hükümdar bilhassa Bektaşiler hakkında çok şiddet gösterdi. Tekkelerini kapattı, ileri gelen şeyhleri ,müritleri idam ettirdi; sürdü; dağıttı.

Nihayet senelerden sonra sükûnet avdet etti. Sultan Mahmut Bektaşi tekkelerinin açılmasına müsaade eyledi.

Bir gün maiyeti ile Rumeli Hisarının yukarı yolundan geçerken Bektaşi dergâhı postnişini Nâfi Babanın pederine hükümdarın tekkenin önünden geçeceği haber verilir. Baba, hemen hırkasını, tacını giyer ve padişahı selâmlamak üzere dergâhın önüne çıkarak elpençe divan durur. Sultan Mahmut Babaya iltifat eder ve dervişleri göremediği için Bektaşi ıstılahınca:

— Baba erenler! der, canlardan ne haber?!

Baba ,tazimatını arzeder. Ve:

— Efendimiz, dér.. Sayenizde kimde can kaldı ki?!

MİZAHÇI

DEMOKRAT PARTİ KONGRESİNDEN EDİNİLEN İNTİBAA GÖRE :

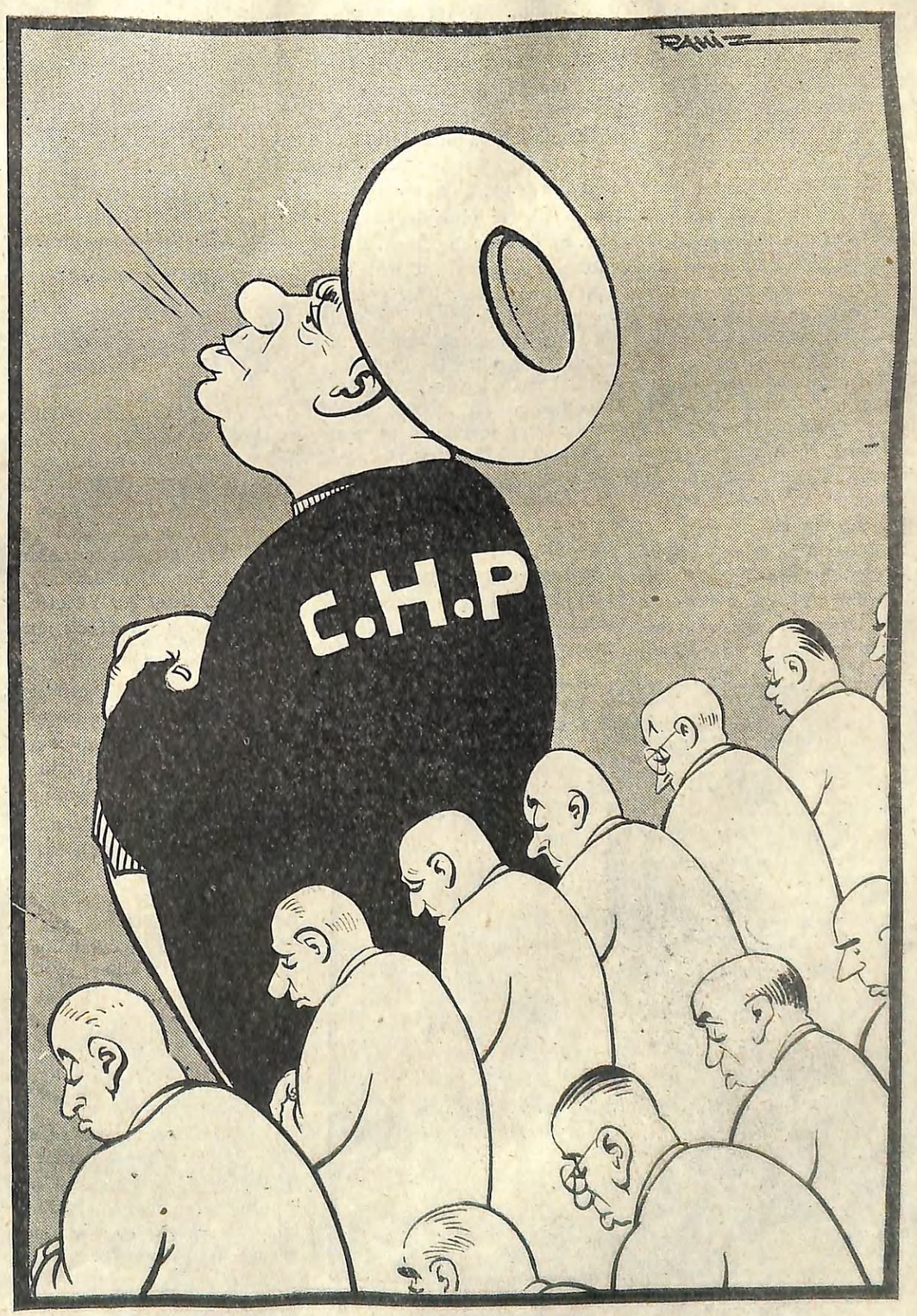

Cemaat içinden okuyadursun, imam yine bildiğini okuyor!

Güreşlerde radyo sözcüsü olsaydım..

Yazan: Refi' Cevad ULUNAY

Evet, bütün devamınca spor sarayını dolduran seyircileri elektrik cereyanına kapılmış gibi heyecan ra'şeleri ile tir tir titreten Avrupa şampiyonasında beni radyo sözcüsü yaptılar. Ben de elimden, daha doğrusu dilimden geldiği kadar bu vazifeyi yerine getirdim... Ve güreşleri halka şöyle anlattım:

— Sayın dinleyiciler... Şimdi pehlivanlarmızın en genci olan Ali Yücel Mısırlı hasmı ile meydana çıktılar. Ali Yücel tam formunda... Aman Allah! O ne adaleler! O ne vücut! Alimallah usturanızı bilersiniz. Hasmı da ona yakın... Hah, evvelâ kafa kafaya geldiler. Ali Yücel güreş kavaidinde bir yenilik yaptı. Yalnız kafasını dayadı... İki elini serbest biraktı... Buna eski güreşte «toslama» derler... Hasmını kafa ile meşgul ederken iki elini kullanma oyunudur... Hah! Dediğim oldu... Ali Yücel kaptı... Mısırlı hemen mandal yaptı... Fakat Ali Yücel hasmının mandalını kırdı... Aman, Mısırlı daldı... Dikkat! Ali Yücel... gözünü aç... Mısırlı çetin ceviz ha!.. Şimdi Mısırlı, bizde «serçe gezintisi» Mısırda «seksek-ül-asfûr» tâbir edilen oyunu tatbik etti. Fakat aziz dinleyiciler, Ali Yücel bunlara pabuç bırakacak pehlivan değil... Birden dalarak «paça kasnak» yaptı... İkisi birden uçtular .Mısırlı, döndü ve bizim pehlivana bir «Cezayir sarması» vurdu... «Cezayir sarmasından» sonra Ali Yücel mukabeleten «kuzu sarması» yaptı... ve derhal çullandı. Mısırlı müşkül vaziyete düştü... Ali Yücel boşta kalan ayağı ile hasmını «şahin pençesi» ne soktu. Mısırlı da buna mukabil «kaz kanadı» na girmek istedi... Fakat hata etti. Çünkü «Voyvoda kazığı» na giriyor... Artık galebenin Ali Yücelde olduğu belli... Hasmını bastırarak ağır ağır kaydırıyor. Bu oyuna «Eminönü» denilir... Hiç kurtuluş çaresi yoktur. Olduğu gibi göçer. Yakalanan pehlivanın haberi olmadan kayar gider. Fakat Mısırlı çetin... Birdenbire bir «martı silkinmesi» ile kendini kurtardı. Ve yerinden gayet ustaca bir «yaydan çıktı» ile fırlayarak hasmının karşısına dikildi. Ali Yücel ağır ağır ilerledi, ellerinin aldığı şekle bakılırsa eski pehlivanların en meşhur oyunlarından olan bir «ciğer söktü» yapacak... Fakat Mısırlı hasmını memleketlerine has olan «deve çaprazı» na getirecek... Aman Ali dikkat... Hah, yaşa be! Kurtardı... Şimdi «donbay yuları» yapıyor. Bakalım Mısırlı buna ne çare bulacak?.. Buldu... Delikanlı kıyak pehlivan doğrusu... Ali Yücel birden bir elense ile hasmını yere atmaz mı?. Tekrar kapıştılar. Türk pehlivanı «kazıklamaya» girişti... Mısırlı «Suûd-i-Mısrî» dedikleri memleket oyununu tatbik etti; bu, el ayası ile burun direğini gıcıklayarak hasmını üst üste dört beş defa aksırtmaktır... Fakat Ali Yücel aksırıkla hasmını bırakacak güreşçi değildi.

Tekrar kapıştılar. Ah sayın dinleyicilerim! Böyle sözle tarif edilmez ki... Burada bulunup da görmeliydiniz. İşte Ali Yücel en kuvvetli oyunu olan «gerdan söğüşü» ne başladı.

Hasmını bir yandan «çifte sarma» ile hareketsiz bıraktıktan sonra «kantar topu» oyununu tatbik etti. Vücut yavaş yavaş tazyik ediyor, fakat Mısırlı son bir hamle ile «tünel açtı» bu oyun sayın dinleyiciler... «köprü kurmanın» başka türlüsüdür. Son derece dikkat ister... Zira bazan güreşçi kendi oyununa kurban gider.

Mısırlı «tünel açma» dan umduğu neticeyi elde edemedi. Çünkü Ali Yücel Tüneli «Yüksek kaldırım» la karşıladı ve birden «karakucak» girişerek lâhzada hasmını tuşla yendi...

★ ★

Aziz okuyucularım! Ben bu güzel spikerliği yapamadım. Çünkü (kontakt)ı unutmuşlar... Oparlör başında kendi kendime söylenmiş durmuşum... Okuyucularımı bu malûmattan mahrum etmeğe vicdanım kail olmadığı için söylediklerimi «Mizah» la neşretmeğe mecbur oldum!

— *Vah zavallılar, kaçırdılar mı?*

— *Yok yahu, bunlar İstanbul Belediyesinin daimî encümen âzaları, sandalyelerini ilelebet kaçırmamak için böyle oturuyorlar!*

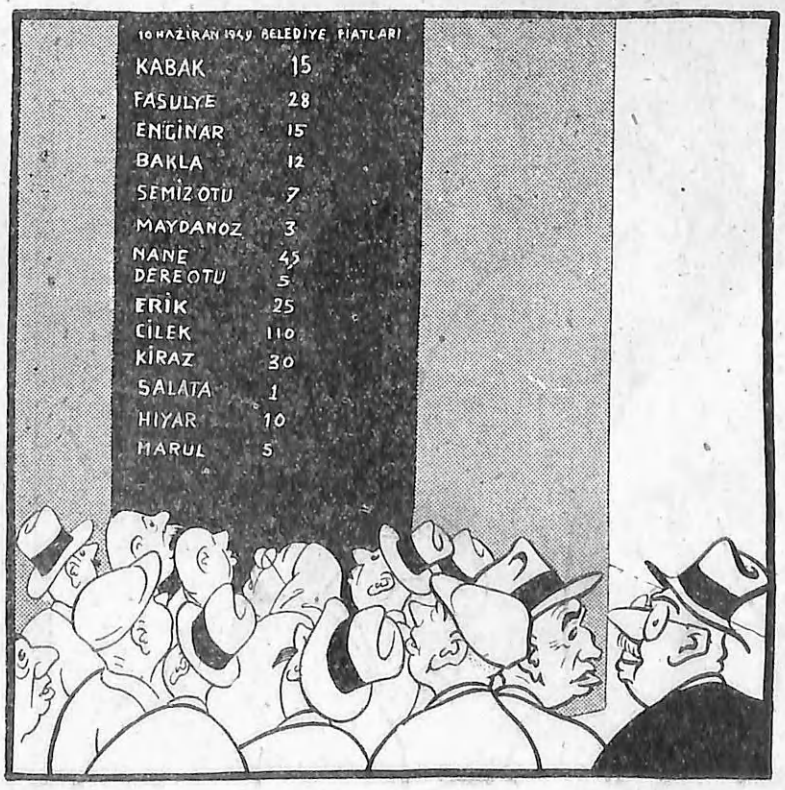

— *Ne gülüyorsun?*

— *Tabelâdaki pazar çarşıya uymuyor da ondan!*

— **Aklı başında bir kız görünüyorsunuz, benimle evlenir misiniz?**

— **Maalesef, göründüğüm kadar akıllıyımdır!**

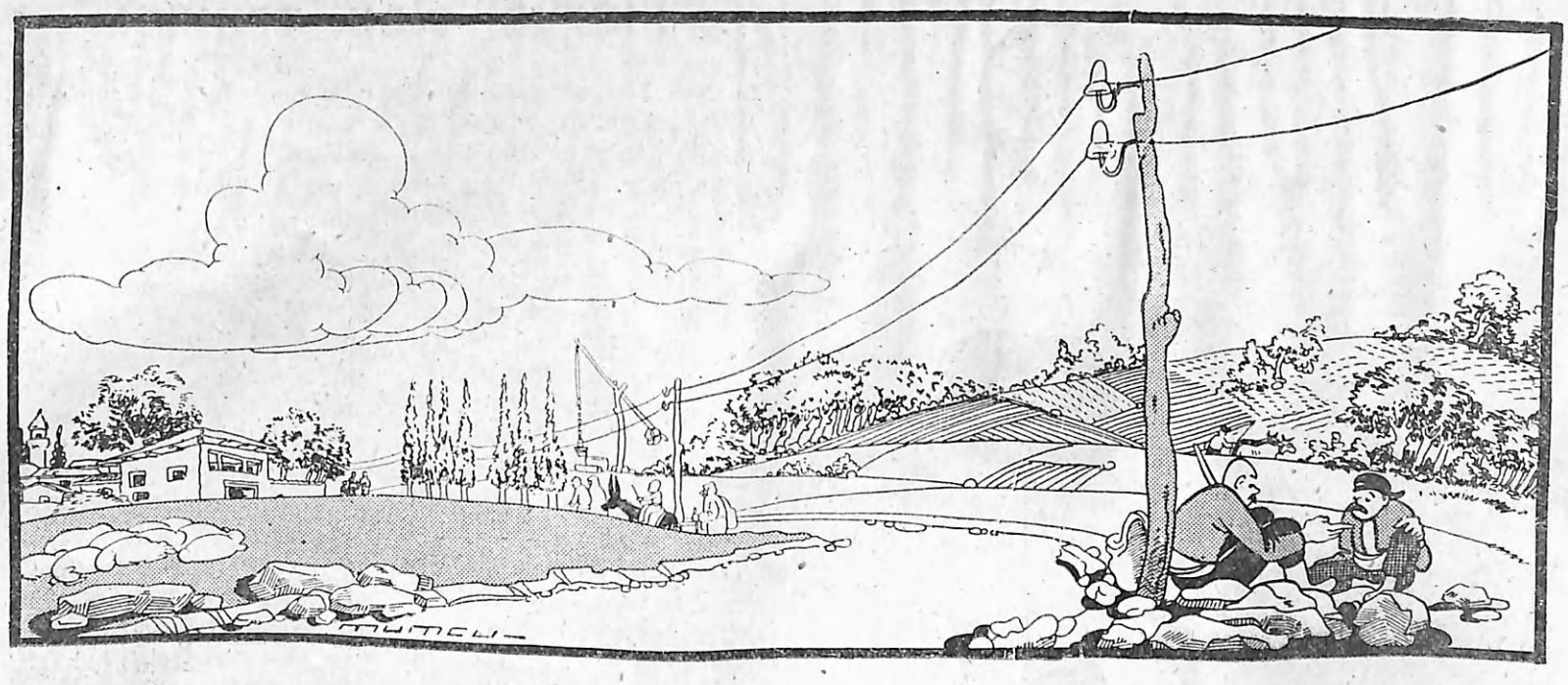

MEMUR TENSİKATI:

— *Köylüye toprak vereceklermiş..*
— *Sürmek için mi, girmek için mi acep?!*

— Nihayet ensenine vur, ağzından lokmayı al, vaziyetinden kurtulduk..
— Evet, ağzımızda lokma kalmadı da ondan!

— Kızım, başörtünü niçin çıkarmıyorsun?
— Henüz kalıp kalmamağa karar vermedim de onun için hanımcığım!

Betarz-ı Kudemâ

Tâbekey (1)

Tâbekey, kaht-ü galâ böyle gam-efzûd olacak
Tâbekey, bâb-ı safâ millete mesdûd olacak
Tâbekey, beyni çürükler içecek buzlu hoşâb
Tâbekey, ehl-i dilin âbı sem-âlûd olacak
Tâbekey, ekl edecektir urefâ şalgam; acûr
Tâbekey, bî hüneran âkil-i armûd olacak
Tâbekey, inliyecek derd ile erbâb-ı salâh
Tâbekey, şâibe sâhipleri mes'ud olacak
Tâbekey, dolduracak hırs-u tama' sîneleri
Tâbekey, hak değil, ancak para mescûd olacak
Tâbekey, matrabazın ses verecektir düdüğü
Tâbekey, sıdk-u safâ sâhibi merdûd olacak
Tâbekey, bâtıla haktır denecek, çirkefe pâk
Tâbekey, «akbah-ı şey, ahsen-i mevcûd» olacak
Tâbekey, mey içecek kühne kadehten rindan
Tâbekey, siflelerin câmı zer-endûd olacak
Tâbekey, andıracak bir adem-âbâdı vatan
Tâbekey, milletimin nâlesi memdûd olacak
Tâbekey, râhata hasret kalacak sîne-i halk
Tâbekey, gaailenin pis yüzü meşhûd olacak
Tâbekey, hâr edecek kalbini verdin pür hûn
Tâbekey, bâğda bülbül sesi mefkut olacak
Tâbekey, nûra koşanlar kalacak zulmette
Tâbekey, şebpereler nâil-i maksûd olacak
Tâbekey, ehl-i zarûret çekecek böyle azâb
Tâbekey, sûziş-ü nâlişleri bî sûd olacak
Tâbekey, dûd-i elem kaplıyarak ufkumuzu
Mihr-i âmâlimizin şû'lesi nâbûd olacak
Tâbekey, ehl-i cefâ cevre devam eyliyerek
- Sû-i nâm ahz ile - hem-pâye-i Nemrûd olacak
Tâbekey, karga, güvercin (Ofis) ambarlarını
Câbecâ gaaret-ü yağmâ ile hoşnûd olacak
Tâbekey, ye'se düşüp böyle sen ey (Râsıd)ı zâr
İçtiğin şâm-ü seher âteş-i bî dûd olacak (2) ,

RÂSID

(1) Tâbekey = Ne zamana kadar (2) Âteşi bî dûd = şarap

TERCİH

Arkadaşlardan biri «Matmazel Noralya'nın koltuğu» muharriri Peyami Safa'ya sokaktan geçen iki kadını gösterdi: Bunlardan birinin son derece güzel bir yüzü, diğerinin de fevkalâde biçimli bir vücudü vardı.

— Hangisini tercih edersin?

Peyami derhal cevap verdi:

— Birincisiyle sokağa çıkmak, ikincisiyle eve girmek isterim.

— Sabah akşam kızımın peşinde dolaşmaya utanmıyor musun?
— Bir yanlışlık olacak efendim, ben yalnız sabahları dolaşıyorum !

Kadın — Mayomu nasıl buldun?
Erkek — Karıcığım, bilirsin gözlerim miyoptur, pek bulamıyorum!

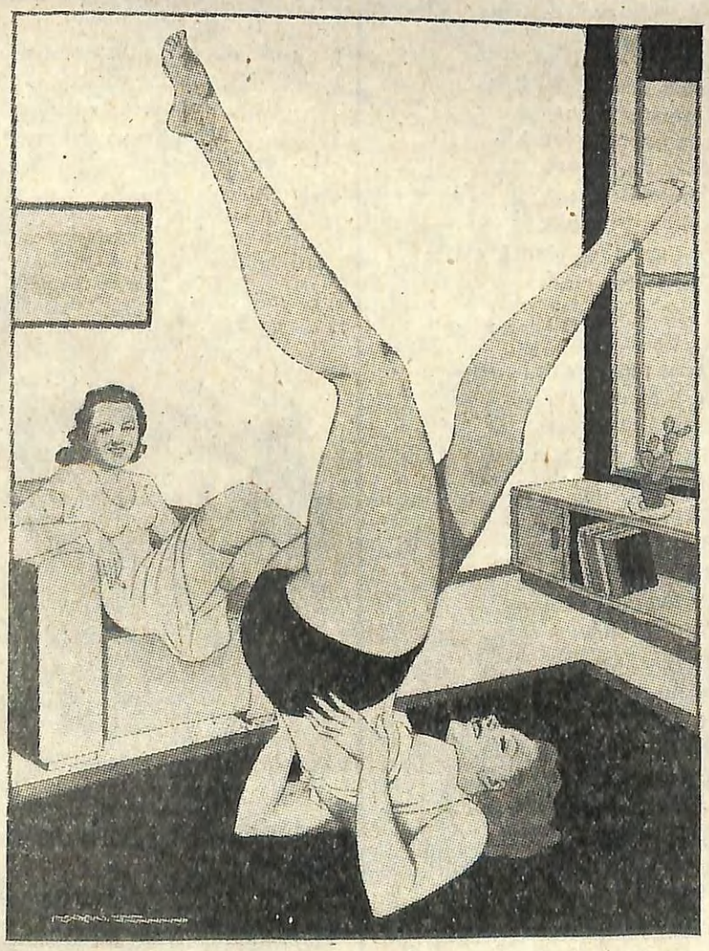

— Karşıki komşu çok şişmanlamış, erimek için rejim yapıyor da, ben de ona yardım ediyorum!

Florya plâjı projesi

Bu sene Florya plâjını Belediye şletecekmiş... Bu maksatla Belediyenin bu mevsimlik geçici bir proje hazırladığını haber alarak bir muharririmizi bu işe saldırdık. Muharririmiz, bu gibi vaziyetlerde kendisinden beklenen dirayet ve kiyaseti gösterdi... Projeyi elde etti. Biz de mealen okuyucularımıza takdim ediyoruz:

Evvelâ Belediyenin bu kadar meşguliyet arasında bir de bununla meşgul olmasını takdir etmemek kabil değildir. Florya gibi muazzam bir tesis basit surette idare edilir mi?. Fakat, bereket versin hayat pahalılığını bir hamlede yere seren Belediye, mücerrep olan teşkilâtçılık zihniyetiyle derhal kabinleri büro haline koyacak ve birini «Florya Genel Direktörlüğü», diğerini «Florya Genel Yardirektörlüğü», ötekini «Florya Genel Yardirektörlüğü Yardımcılığı», bir başkasını da «Florya Plâjı İşletme Bürosu» yapacaktır. Geri kalan kabinleri Belediye Daimî Encümen âzasına, Şehir Meclisi âzasına tahsis eyliyecektir. Gazino Belediye içtimalarına tahsis edilecek, içtimaa iştirak eden âza mevsime mahsus olmak üzere hep birden göğsünde (B) markası işlenmiş sarı mayolar giyecekler, bellerine de otobüslerde olduğu gibi kırmızı kuşaklar saracaklardır.

Salaş kabinler bir cemile olmak üzere sarı kart hâmili olan gazetecilere verilecektir.

Bunlardan başka «Florya Genel Direktörlüğü» nün fevkinde olarak «Deniz ve Kum Umumî Müfettişliği» namiyle bir memuriyet daha ihdas edilecek bu makama nüfuzlu belediyecilerden biri tayin edilecektir. Bu zat Belediye tarafından kendisine üniforma olarak takdim edilen ipek bir peştemal kuşanacak ve peştemalın görünen noktasına «Florya Deniz ve Kum Umum Müfettisliği» ünvanının hülâsası oaln «F.D.K.U.M.» markası işlenmiş bulunacak ayni zamanda koluna yine bu markalı bir band geçirilecektir.

«F.D.K.U.M.» daima plâjda dolaşacak ve denizden ıslak çıkarak kumları rutubetlendirenlere para cezası kesecek ve bilhassa kumda oynayanlara çöp batmamasını temin için temizlik işi müdürlüğünü de bütün ekipleriyle bu mevsim için Floryaya naklederek kumlarda çöp ayıklatacaktır.

Bu meyanda komşunun tavuklarını piliç gibi seyretmek için gözlerini kabin denilen kümeslerin budaklarından esirgemeyenler Belediyece hususî surette teşkil edilen zabıtai ahlâkiye ekipleri tarafından mükemmel surette ıslatılacaktır.

Evlerinde su bulamadıkları için vücutlerine bu mevsimde bir gün olsun su değdirmek emeliyle plâja gelip denizden kirli çıkanları temizlemek için bir özel hamam inşa edilecektir.

Belediye her eline geçen şeye yaptığı gibi plâj işletmesine zam yapmıyacaktır. Kabinler kiralayanlar tarafından istenilirse garsoniyer, otel, bakkaliye dükkânı, aşçı dükkânı, tamirat atölyesi, garaj, hattâ antrepo olarak kullanıldığı takdirde dahi kira bedelleri eski halde kalacaktır.

Plâja tedariksiz gelenlerin serinlemeleri için kumlukta boza ve sâlep sattırılacaktır. Ayrıca bir de «Sandviç Müdiriyeti» kurulmuş ve bu nam altında peynir ekmek satışı temin edilmiştir.

Belediye plâjda salyaları akanlara mahsus olarak ufak kâğıt serviyetler dağıttıracak... Yutkunmaktan hünnak olanların tedavisi için de boğaz müteh assısı doktorlar tayin edilecektir.

Velhasıl İstanbul ahalisinin her şeyi düşünülmüş, her tedbir alınmıştır! Bundan sonra halkın kendini denize atmaktan başka yapacak hiç bir şeysi kalmamıştır!

FASILA

Belediye Gazinosu müdürü Mehmet, Leblebi yanında çalışan memurlardan birine çok dokunaklı bir mektup yazmaya karar vermişti. Kaleme sarıldı ve çiziktirdi:

— «Gelecek ayki maaşımıza mahsuben pazartesi günü saat onda avans aldınız. Ayni gün öğleden sonra saat ikide hastalandınız. Aradaki fasıla hakkında izahat verir misiniz?»

Gülme hastalığı

Refi' Cevad ULUNAY

Gazetelerde okudum. Yeni bir hastalık çıkmış... Allah korusun. Diyeyim mi? Çünkü hastalığın ne olduğunu söyliyecek olursam belki herkes «darısı başımıza» der... Bu maraz «gülme hastalığı»dır. Şimdiye kadar bütün dünyada on beş musap varmış. Fakat hastalıklar bazan epidemik salgın halini alırlar. O zaman ister misiniz bütün dünya bu hastalığa tutulsun... Çünkü dünyanın bugünkü hali, adamı yalnız «gülme hastalığı» na değil, hattâ «katıla katıla gülme» hastalığına müptelâ edecek haldedir.

Meselâ dünyayı sulha kavuşturmak istiyen siyasiler bu illete tutulmuşlar... Toplanıyorlar. Bevin bütün ciddiyetiyle:

— Arkadaşlar! Dünya sulha susamıştır!

Der demez haydi kahkaha başlıyor. Murahhaslar o hale geliyorlar ki hepsi elleriyle karınlarını tutarak yerlerde yuvarlanıyorlar. Hele Sovyet murahhası kahkaha sağanakları arasında:

— Veto!

Dedi mi? O zaman hepsi kendilerini kaybediyorlar . Hasta bakıcıları koşuyor, siyasiler cankurtaranla baygın halde hastanelere naklediliyorlar.

Aile arasında da bu hastalığın acayip tezahüratını göreceğiz. Baba kaşlarını çatmış, kızına ahlâk dersi veriyor:

— Kızım! Son zamanlarda seni biraz serbest görüyorum...

Kız bir kahkaha koparıyor. Evin ağası kaşlarını çatıyor:

— Bana bak! diyor... Terbiyesizliğin lüzumu yok. Bugüne bugün senin babanım...

— Kah kah kah kah...

— Kız... Kendine gel! Şimdi tokadı yersin ha!

— Kah kah kah kah... Aman baba...

İşe anne müdahale eder. Neticede ya hepsi güle güle bayılırlar, yahut da kerime hanım dayağı yer!

Bu illetin en şiddetle hükümferma olacağı bizim İstanbul Belediyesi olacaktır. Zaten Belediye «gülme hastalığı» mikroplarının en fazla faaliyette bulunduğu bir muhittir. Meselâ Şehir Meclisi toplantısında kürsüye aziz dostumuz Burhan Felek çıktı mı? Ağzını açmağa lüzum görmeden meclis kahkahaya başlıyacak...

— Arkadaşlar!..

— Kah kah kah kah...

— Bugün...

— Kah kah kah kah...

— Hayat pahalılığı...

— Sus! Felek bayılacağız...

— Öyle hale gelmiştir ki...

— Kah kah kah kah... İlâhi Felek, ölme sen e mi? Kah kah kah...

— Yahu! Mesele ciddidir...

— Yeter! Yeter!.. Nefesimiz kesiliyor... Katılacağız.

— Rica ederim, kendinize gelin...

— Allahaşkına sus... Bir yerimizden sakatlanacağız!

— Arzedeceğim mesele umumî hayata taallûk eder.

— Kah kah kah kah...

Nihayet biri telefona atılacak, Sıhhiye Müdürlüğüne telefon edecek. Hemen cankurtaranlar gelecek ve gözlerinden yaşlar akıtarak sarsıla sarsıla yerlerde kahkaha ile kıvranan azayı tâb ü tüvani kesilmiş bir halde arabalara doldurup hastanelere götürecekler. Başka hastalıklar gibi nöbetleri, öksürüğü, hezeyanları olmayan ve şu güzel yurdumuzda iktisadî, içtimai bakımdan türlü türlü sebeplerle herkesi saran böyle bir hastalığa nasıl «Allah şifalık versin!» denilebilir?

Bu itibarla yukarıdaki tereddütte haksız mıyım?

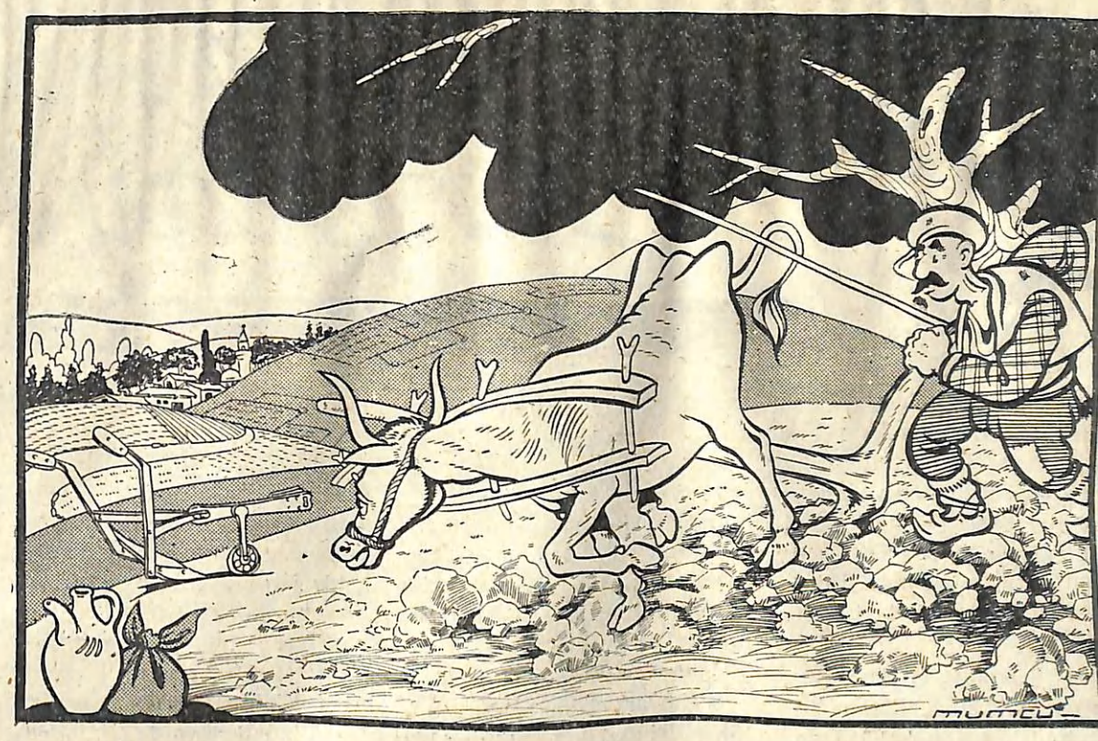

Öküz — Bizim rakipler gelmeğe başladı amma bereket kullanacak adam yok!

Tek keramet

Çaresizlik içinde

Dem vuranlar bunca yıl devlet idâresinden,
Gaflettedir milletin kalb-i sad-pâresinden.

Başbakanlar, bakanlar âlemin ahvâlini
Seyrediyor galibâ yolcu tayyâresinden.

Piyasayı dürbünün tersiyle süzer Barlas,
Kırdar bakar esnafa Fatih minâresinden.

Marşandizin farkı yok sür'atçe, hamûlece,
Harb-i umûmîdeki tabur mekkâresinden.

Banguoğlu islâha başlasın maârifi,
İlm ü fenninden değil, türkçe ibâresinden

Prost ayak basalı İstanbula, konaklar,
Yalılar çöktü gitti kazmanın yâresinden.

Bizdedir Amerikan yardımının küspesi,
Konu komşu feyz aldı asıl usâresinden.

Yeni dünyâdan gelir top, tüfek, uçak, gemi;
Acep gıda gelir mi Merih seyyâresinden?

Uzmanların cümlesi kendi havâlarında;
Derdliler meded bekler Ozan biçâresinden!

DELİ OZAN

Hikâye

Baldız

Yazan :
VİRGÜL

Baldır, bacak; baldız bacanak yerine göre iyi şeydir, yerine göre de fena. Kimi baldız: «Vallah billâh enişte, ben ablamdan güzelim», diyecek kadar oynaktır, kimisi de «Bayram değil, seyran değil, eniştem beni niye öptü?» diye şaşacak kadar ahmak.

Neyse, başkasının baldırını, bacağını; baldızını, bacanağını bırakalım da bizim baldıza gelelim.

Çok şükür, bizimki ablasından güzel olduğunu iddia edebilecek durumda değildir. Hattâ bayramda, seyranda bile kendisini öpmemi bekliyemez. Kendisinden hiç bir şikâyetim yok. Yalnız, onun yüzünden başıma gelmiş bir macera var ki şimdi size onu anlatacağım.

Ben bizim hanımı aldığım zaman baldız hanım da bizimle ayni eve geldi. Eh, ne yaparsınız, anası yok, babası yok, sokakta bırakamazsınız ya. Zararsız da bir taze. Hep beraber alâküllühal geçinip gitmeye başladık.

Geçen senenin sonbahar aylarındaydı, bir gün bizim baldızın dişi tuttu.

Hanım:

— Tanıdığın bir dişçi var mı, Aziz? diye sorduğu zaman derhal cevap verdim:

— İstanbulun en iyi dişçisi benim en iyi arkadaşımdır. Meşhur Ecvet Kerpetenoğlu. Hadi gel gidelim, Cavidan.

Aldık bizim baldızı, evvelâ bir telefon sarkıttık bizim Ecvete, sonra atladık bir taksiye, gittik.

Eksik olmasın, Ecvet kibar oğlandır. Baldızı nazik bir şekilde oturttu, ağzını açtırdı, başını eğdi, içerisini uzun uzun karıştırdı, nihayet can damarına bastı.

— Ay!

Demesine kalmadı, bekleme salonundan bir delikanlının içeri daldığını gördük. Ben de, dişçi de şaşırmıştı. Bu ne meraklı hastaydı! Bizim hayretle baktığımızı görünce utanmış olacak ki, kıpkırmızı kesilerek: ,

— Affedersiniz, dedi ve geri çekildi.

Dişçilerin ne kadar nazik olduklarını bilirsiniz! Fazla can yakmamak için oturumları kısa keserler ki, tedavi uzasın ve müşterilerinin canı yaradan değil, paradan yansın .

Bizim arkadaşın baldıza tatbik ettiği usul de bu oldu ve biz tam altı ay pazartesi, perşembe Kadıköyden Feriköye taşındık.

— Sana ne oluyor? diye sorsanıza. ,

Evet, sorun da anlatayım:

Efendim, bizim baldız biraz yufka yürek: Ecvet'ten korkmuş, yalnız gidemezmiş. Hanım da ondan daha nazenin:

— A! Vallahi benim yüreğim götürmez, dedi.

Baldızı dişçiye götürmek vazifesi de bize düştü.

Fakat, ne yapacaksınız, başa gelen çekilirdi. Kendi kendime:

— Yine bereket versin benim dişim ağrımıyor, diyordum. Bak görüyor musun? Şu zavallı gencin canı yok mu? O da her gelişimizde burada.

Kimden bahsettiğimi belki anladınız: Hani bizim baldız hanım ilk gün çığlığı koparınca içeri biri dalmıştı ya, işte o. Her gidişimizde onu orada bekler buluyorduk. Sıra ona geldiği halde sırasını bize veriyordu. Bizden sonra da her halde içeri o giriyordu .

«Her halde» diyorum, çünkü emin değildim. Hakkım da varmış. Biz çıkınca o da fertiği çekiyormuş. Bunu ben sonra öğrendim, onun için size de sonra anlatacağım.

Neyse, uzatmıyalım, baldızın dişi tamamlandı, Ecvete de uzun bir Allahaısmarladık dedik. O da: «Yine beklerim» diye beddua etti, çıktık.

Aradan bir hafta, on gün geçmişti, bir gün yazıhanede oturuyordum, kapı vuruldu ve «buyurun!» demeye kalmadan açıldı.

Kendimi dişçinin odasında zannettim: Kapı ayni şekilde aralanmış, arkasından ayni baş görünmüştü.

Fakat bu sefer hayretimi görünce kızarıp geri çekilmedi, morarıp ileri doğru geldi :

— Efendi ağabey, dedi. Ben o kızı seviyorum.

İnanmazsınız: Tıpkı böyle.

— Kimi? dedim.

— Cavidanı, dedi, ve boşandı:

Ben onun belâlısı imişim... Kızcağıza kancayı takmışım, bırakmıyor muşum... Al, almıyor muşum; bırak, bırakmıyor muşum...

— Kızcağızın kısmetine mâni olma, dedi. Bırak ben alayım. Seviyorum zira.

Çocuk «seviyorum!» diyor da bir daha demiyordu.

Baktım :İş ciddî; ihtiyatla hareket etmeye karar verdim. Malûm ya; âşıklar uykuda gezenler gibidirler: Birdenbire uyandırılırlarsa halleri haraptır. İyisi mi, uyusun varsın.

Korkmuş da alçaktan alıyormış gibi bir hal takındım:

— Vallahi, birader, dedim, madem seviyorsun, al, senin olsun... Allah mübarek etsin.

Elime sarıldı, ben de onun boynuna sarıldım:

Eve gelince de Cavidanın yakasına sarıldım:

— Ulan kız! dedim. Nedir senin ettiğin bu kepazelik!

Baktı ki iş onun istediği neticeye varmış, artık suçunu itiraftan çekinmedi. Kâfir hakikaten güzel bir komedi oynamıştı; oğlanı amana getirmek için beni belâlı âşıkı gibi göstermiş. Dişçiye gitmeyi tasarladığı saatte oğlana Kadıköy iskelesinde randevu vermiş. Meğerse oğlan bizi tâ oradan Feriköye kadar takip etmiş. Ondan sonra da her pazartesi, perşembe onu yarım saat olsun görebilmek için dişçiye taşınmış. Bu suretle, ayni zamanda, benim ne belâlı bir adam olduğumu, kızı beş dakika yalnız bırakmadığımı da gözleriyle görmüş. Nihayet bu işi halletmeye karar vermiş.

İş nihayet halledildi. Baldız hanımı geçen ay gelin ettik. Oğlan, tabiî, işin içyüzünü artık anladı. Şimdi bizim bacanakla aramız pek iyi.

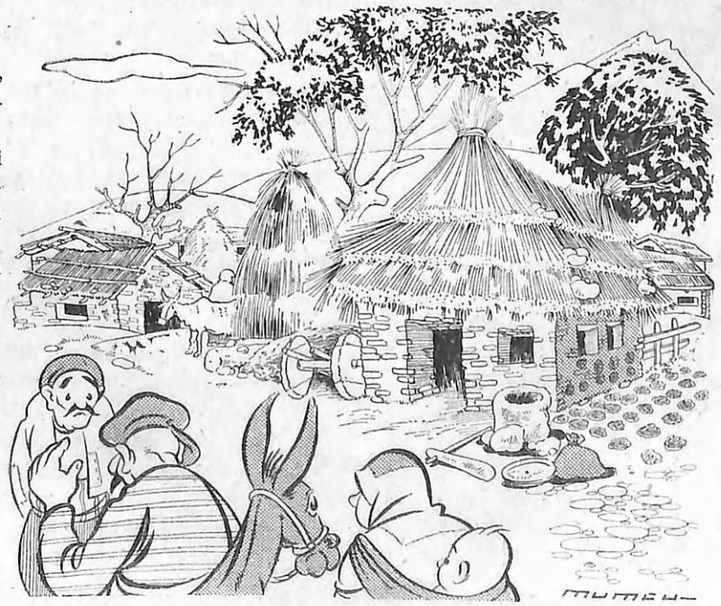

— *İstanbul gazeteleri Afrika çöllerine muharrir göndermişler..*

— *Eh, yakında bize de gelecekler demektir !*

Çömezin Röportajları:
153
Bilmece Bildirmece...

Çizen: RAMİZ

— Bir oğlum var yüzü deriden kulakları demirden..
— Def..
— Bilemedin, şikâyet bürosu!

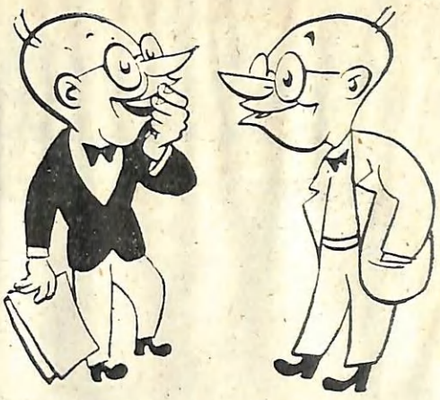

— Ağzı var dili yok, derisi var kanı yok, nefesi var canı yok..
— Körük mü?
— Hayır, Millet Partisi!

— Yazı yazar kâtip değil, boynuzu var öküz değil, ağaca çıkar kuş değil..
— Salyangoz..
— Ne münasebet, modern koca!

— Çarşıdan alınmaz, mendile konmaz, ondan tatlı da bir şey bulunmaz.
— Uyku..
— Hayır, oy!

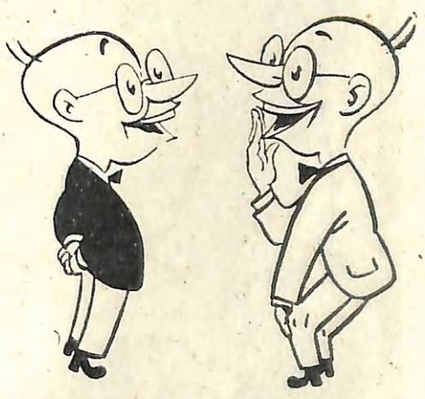

— Teptim tekerlendi, öptüm şekerlendi, balla badem bir güzel âdem..
— Kavun mu?
— Evet, hem de (Hasan Bey)!

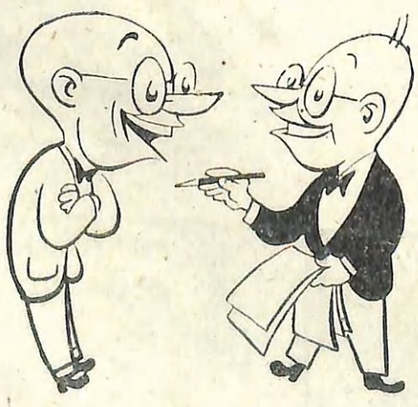

— Başa yapışık bir sapsız kaşık..
— Kulak mı?
— Nihat Erim?!

— Biz biz idik biz idik, yüzbinlerce kız idik, gece oldu dizildik, gün doğunca silindik..
— Yıldızlar mı?
— Halk Partisi!

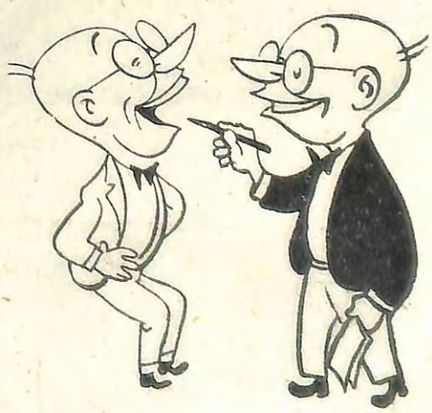

— Ben ne idim ne idim, samur kürklü bey idim, felek beni şaşırttı, kızgın külde pişirtti!
— Bildim, eylûl kestanesi.
— Bilemedin, yedi eylûl kahramanı!

TOMBUL TEYZE

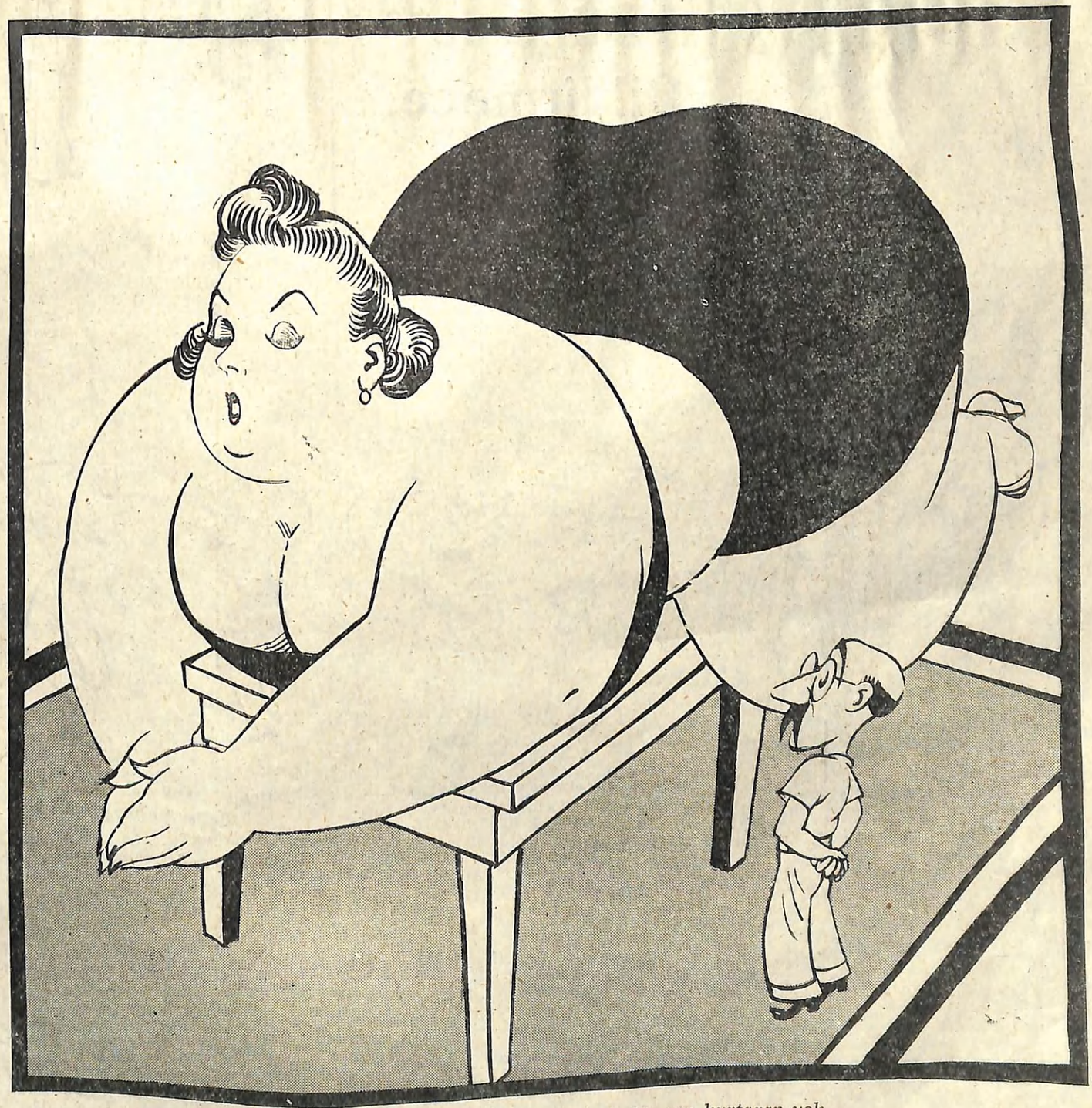

— Yüzme derslerine başladım ama, odada bir can kurtaran yok..
— Senin için mi, benim için mi?!

Yananlar...

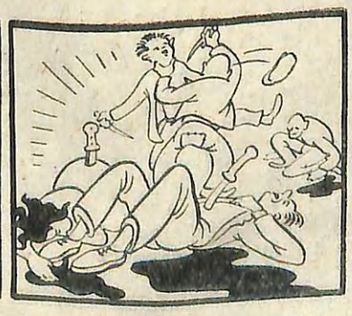

Yakılanlar...

Dinlenmiyenler...

Dinlenenler !

PERDE ARKASINDAN

Alenen namusa tecavüz...

Bu kıştı. Bir akşam Muammeri görecektim. Maksime girdiğim zaman birinci perde çoktan başlamıştı. Perde arası kuliste görüştük. İkinci perde açılırken bizim konuşma daha bitmemişti. Karaca sahneye çıkarken sordu:

— Geldiler mi?

Vedat:

— Hayır, dedi, daha gelmediler, ama neredeyse gelirler. Biz başlıyalım.

Başladılar. Ben de kulisten seyre başladım.

Allah... Allah... Oyunun yürüyüşünde bir gayritabiilik var, ama neden? Muammer ikide bir kulise yaklaşıp fısıldıyor.

— Geldiler mi?

— Hayır...

O hale geldi ki oyun da, baleler de, müzik de intizamını kaybetti.

Vedada yavaşça:

— Kuzum Vedad, dedim, ne oluyor?

— Hocam, dedi, Celâl Süruri ile Totonun birinci perdede işleri yok. Bu akşam Şehzadebaşında Kızılay müsameresine gittiler. Bir skeç yapıp ikinci perdeye yetişeceklerdi. Fakat ne oldu bilmem? Hâlâ yoklar. Sahnedekiler, hele Muammer görülecek şeydi. Nihayet bu kör döğüşü arasında ikinci perde kapanırken sahne kapıları kırılırcasına açıldı. Toto önden, Celâl arkadan acayip bir kılıkta sahneye daldılar.

Muammer :

— Aşkolsun! diye haykırdı.

Toto cevap vermedi, odasına yürüdü. Celâl sinirden büsbütün kekemeleşmiş:

— Bilâder, dur da anlatayım, dedi. Konuştuğumuz gibi skeç zamanında bitti. Otomobile atladık. Tam Atatürk Bulvarında arkadan gelen bir otomobil ister misin bizim yan çamurluğu sıyırtsın? Bu elvermiyor gibi dursun bir de küfretsin.. İki şoför arasında çıngar başladı mı sana!

— Aman Allahaşkına geç kalacağız. Derken on dakika rötarlarla badireyi atlattık. Unkapanı köprüsüne geldiğimiz zaman Totoya:

— Rötarı yedirsek! dedim. Hiç değilse elbiselerimizi değişelim de tiyatroya vardığımız zaman bir de onunla uğraşmayalım. Bereket her iki oyunda giyeceğimiz elbiseleri de beraber almıştık. Hemen soyunmağa başladık. Toto etekliğini, ben pantalonumu çıkarırken Şişhaneyi geçiyorduk. Acı acı bir düdük. Otomobil zınk dedi, durdu. Bir polis otomobilin kapısını açtı şoförün yanına oturup:

— Çek! dedi, Kuledibi mevkiine!..

— Aman bilâder demeğe kalmadı, kendimizi karakolun önünde bulduk. Belâya bak; ne Totoya etekliğini, ne de bana pantalonumu giymeğe müsaade etmiyor. Küçük valizlerimizi ve elbiselerimizi kucakladı. O önden, ben arkadan Toto kombinezonla, ben dersen don paça karagözün hamam oyunu gibi karakola girdik. Aksilik biter ğibi değil. Bu sefer de komiser yok. Bekle babam bekle.. Titre babam titre... Nihayet komiserin karşısına çıktık. Baktım, yabancı şima değil.. Bizi posta eden polise:

— Bu ne? diye haykırdı, nerede buldun bunları?

— Otomobilde, bay komiser dedi. Haşa huzurdan.. bu kıyafette... Tövbe tövbe yarabbi... Sözünü tamamlıyamadı. Komiser bana:

— Geçmiş olsun Celâl Bey, dedi, bu ne hal? Başladım anlatmaya.

Komiser gülmekten yerlere yattı. Polis utancından dışarı kaçtı.

Derken bilâder...

★

Sahnenin gonku kulaklarımızı zonklatarak bu güzel macerayı tatlı yerinde kesti...

Raşit Rıza

— *Kuraklık varmış ağa ..*
— *Ne yapalım ağa, sululuktan canımız fazla yanmıştı, şimdi de kuraklıktan yanarız !*

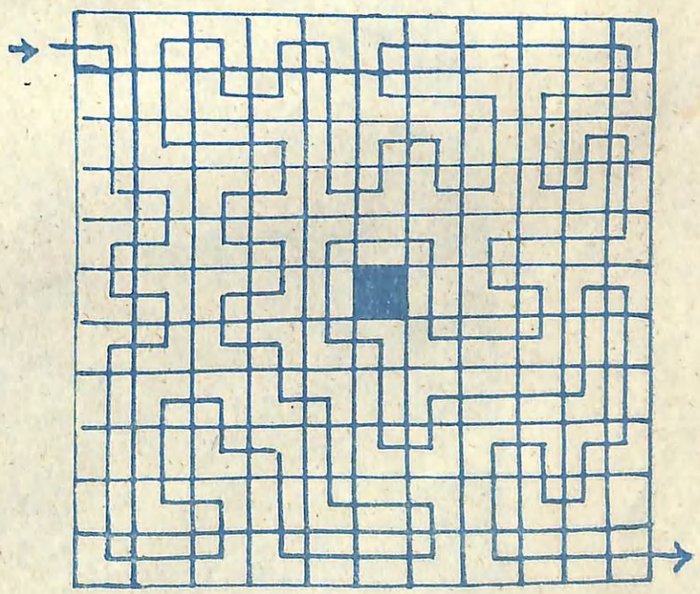

149 uncu sayımızdaki zekâ sporu böyle halledilecektir. Aldığımız yüzlerce cevabın içinde maalesef bu şekildeki halle tesadüf etmedik.

■

Sayı: 153

Dişlerinizin diş karikatürüne dönmesini istemiyorsanız DENTOSİL kullanınız.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer: Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

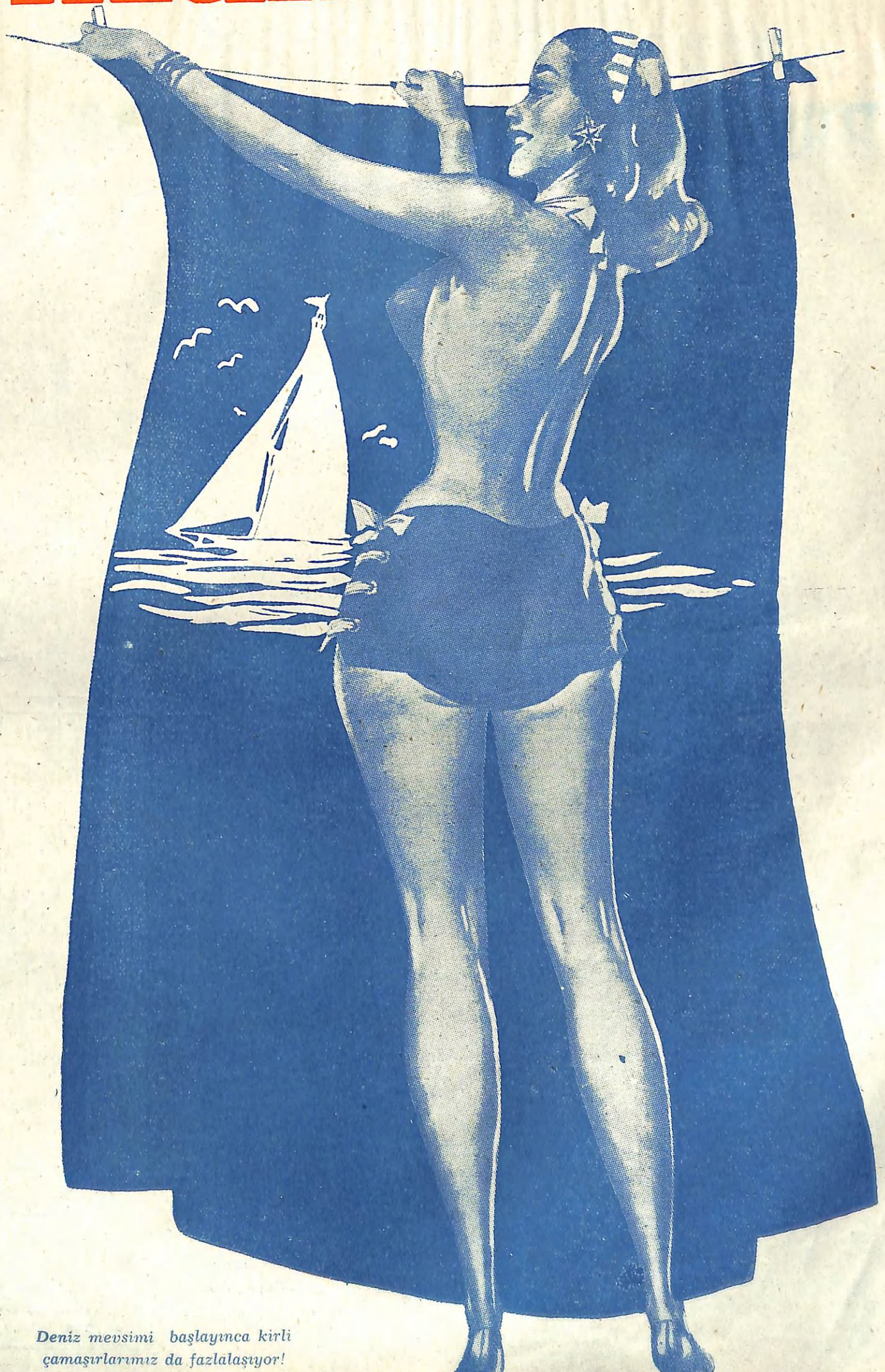

Deniz mevsimi başlayınca kirli çamaşırlarımız da fazlalaşıyor!